

— Че, султанъ бакшишъ! Когато рѣшили да направятъ чрѣзъ посредство на самото правителство, желѣзенъ пѣть между Мудания и Брусса, то всички, които можали да взематъ въ него участие, се завзели да купуватъ релси, вагони, локомотиви и тендери, тъй като за всички този материалъ можало да се получи бакшишъ. Но когато дошло врѣме да изслѣдватъ мѣстносттата, да начъртаятъ пѣтя и, въобще, да захванатъ да го правятъ, то, тъй като нито инженеритѣ, които правили плана, нито всички други, които участвovali въ самото правение на прѣдполагаемия желѣзенъ пѣть, не можали да получатъ бакшишъ, затова оставили да се занимаватъ съ тоя желѣзенъ пѣть; ограничили се само съ купуването на материала, турили бакшиша въ джобъ, а материала разхвърляли по поляната; и сега, като се свършилъ първоначалния бакшишъ, а материала се испоразвалилъ отъ стоение въ полето, — сега вече мислятъ не за да завършатъ линията, а да я прѣпродадатъ, за да могатъ пакъ да взематъ бакшишъ; най сетнѣ, при тая операция на бакшишване, нито една монета нѣма да се върне въ оная хазна, която е дала нечувани сумми да заплати материала за желѣзния пѣть, който никога не е съществувалъ.

„А пѣкъ на 45 страница въ доклада отъ 24 май 1880 година на негово прѣвѣсходителство Хассанъ Фелли, министра на публичнитѣ работи, може да се прочете слѣдующата хомерическа фраза: „Линия изъ Мудания въ Кара-кюю, чрѣзъ Брусса. Дължина 160 километра; обща стойность: 6,900,000 турски лири (около 160 милиона франка). Тая линия е почти завършена между Мудания и Брусса. Тя е тѣснолинейна; и т. н.

„Да, тя дѣйствително е толкова тѣсна, щото даже и оная камила, която може да мине чрѣзъ иглено ухо, неще може да мине по тоя пѣть, за който прѣди три и полвина години министра на публичнитѣ работи е извѣстилъ, че е почти свършенъ. Въ сжщность, рѣшили да прѣкаратъ желѣзния пѣть само на книга; материала трѣбвало да закупи султанъ Бакшишъ, по повелѣнието на когото, уцѣлѣлитѣ нѣща ще бждатъ и прѣпродадени; това е всичко!